

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 135/23	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
wyrok Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim z 13 grudnia 2022 r. sygn. akt II K 696/21			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
oskarżyciel posiłkowy			
oskarżyciel prywatny			
obrońca			

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego		
inny		
1.3. Granice zaskarżenia		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
na korzyść na niekorzyść	w całości	
w części	co do winy	
co do kary		
	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	

	<p>art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu</p>	
	<p>art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia</p>	
	<p>art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia</p>	
	<p>art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka</p>	
	<p>art. 439 k.p.k.</p>	
	<p>brak zarzutów</p>	

1.4. Wnioski				
uchylenie	zmiana			
2. USTALENIE FAKTÓW W ZWIĄZKU Z DOWODAMI PRZEPROWADZONYMI PRZEZ SĄD ODWOŁAWCZY				
2.1. Ustalenie faktów				
2.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.2. Ocena dowodów				
2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW I WNIOSKÓW			
Lp.	Zarzut		
1	błąd w ustaleniach faktycznych mający wpływ na treść wydanego orzeczenia, polegający na niesłusznym uznaniu, wbrew wskazaniom wiedzy	zasadny częściowo zasadny niezasadny	

	<p>i doświadczenia życiowego, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie daje podstaw do przyjęcia, iż ze zgromadzonego w sprawie i ocenionego pozytywnie materiału dowodowego nie wynika ażeby R. T. popełnił zarzucany mu czyn, co w konsekwencji doprowadziło do zastosowania przez Sąd I instancji reguły in dubio pro reo i niesłusznego uniewinnienia oskarżonego od zarzucanego mu czynu;</p>		
<p>Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia może wynikać bądź z niepełności postępowania dowodowego (tzw. błąd „braku”), bądź też z przekroczenia granic swobodnej oceny dowodów (błąd dowolności). Może on więc być wynikiem nieznanomości określonych</p>			

dowodów lub nieprzestrzegania dyrektyw obowiązujących przy ocenie dowodów (art. 7 kpk), np. błąd logiczny w rozumowaniu, zlekceważenie niektórych dowodów, danie wiary dowodom nieprzekonującym, bezpodstawne pominięcie określonych twierdzeń dowodowych, oparcie się na faktach w istocie nieudowodnionych itd. W orzecznictwie podnosi się jednak, że zarzut ten jest słuszny tylko wówczas: „gdy zasadność ocen i wniosków, wyprowadzonych przez sąd orzekający z okoliczności ujawnionych w toku przewodu sądowego, nie odpowiada prawidłowości logicznego rozumowania”, nie może on natomiast sprowadzać się do samej polemiki z ustaleniami sądu (w. SN z 24 marca 1975 r., II KR 355/74, OSNPG 9/1995, poz. 84), przy czym jest to aktualne jedynie przy zarzucie błędu o charakterze „dowolności”. Tego typu zarzut co do

błędu w ustaleniach faktycznych to bowiem, nie sama odmienna ocena materiału dowodowego przez skarżącego, lecz wykazanie, jakich konkretnych uchybień w świetle wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego dopuścił się sąd w dokonanej ocenie materiału dowodowego (w. SN z 22 stycznia 1975 r., I KR 197/74, OSNKW 5/1975, poz. 58).

W związku z tym, stwierdzić należy, iż nietrafny jest zarzut błędu w ustaleniach faktycznych mający polegać na nieuprawnionym przyjęciu, iż zebrany materiał dowodowy jest niewystarczający do tego aby przypisać sprawstwo oskarżonemu R. T..

Sąd Rejonowy w Tomaszowie Mazowieckim trafnie doszedł do wniosku, że w sprawie brak jest danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przez oskarżonego zarzuconego mu czynu. R. T. nie przyznał się bowiem

do postawionego mu zarzutu, a żadne inne dowody przeprowadzone w sprawie nie wskazywały w wystarczającym stopniu na jego sprawstwo. W szczególności, nie przemawiały za tym zeznania pokrzywdzonego J. G., który prowadził negocjacje dotyczące zakupu jedynie poprzez wymianę wpisów na chatcie i nie rozmawiał z osobą wystawiającą ogłoszenie. Środki zaś pieniężne zostały przekazane na konto należące do T. C. – drugiego z oskarżonych, który korzystając z prawa do odmowy składania wyjaśnień w najmniejszy nawet sposób nie obciążył R. T.. Fakt natomiast, iż na dane osobowe matki ostatnio wymienionego oskarżonego zarejestrowany był numer telefonu wskazany w ogłoszeniu, na które odpowiedział pokrzywdzony nie jest wystarczający do tego, aby przypisywać sprawstwo R. T.. E. T. zmarła 6 sierpnia 2019 r. (k. 398). Na szczęście zanim

to nastąpiło została przesłuchana w charakterze świadka. W swojej relacji jednak nie przedstawiła okoliczności, które mogłyby w sposób uzasadniony kierować jakiegokolwiek podejrzenia na osobę jej syna (por. k. 99-101). Nikomu nie udostępniła bowiem świadomie swoich danych osobowych, ani dowodu osobistego, zaś okoliczności jego czasowej nieświadomej utraty nie może jeszcze prowadzić do wniosku, że miał z tym związek oskarżony R. T..

Sąd I instancji dokonując oceny dowodów i sporządzając uzasadnienie nie naruszył art. 7 kpk. Przeprowadzona ocena materiału dowodowego oraz wnioski wyprowadzone z poczynionych ustaleń mieszczą się w granicach swobodnej oceny dowodów, gdyż pozostają w zgodzie z zasadami prawidłowego rozumowania, wskazaniami wiedzy i doświadczenia

życiowego. Apelacja prokuratora natomiast stanowi w istocie rzeczy jedynie gołosłowną polemikę z ustaleniami sądu rejonowego, gdyż nie wskazuje jakich konkretnie uchybień w świetle wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego miał się dopuścić Sąd I instancji w dokonanej ocenie i tym samym podnoszony zarzut nie zasługuje na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie nie doszło do obrazy art. 5 § 2 kpk. Pomimo bowiem wszelkich starań organu prowadzącego postępowanie nie dało się usunąć występujących w sprawie wątpliwości w zakresie ustaleń faktycznych. W takiej zaś sytuacji, stosownie do treści ww. przepisu i zawartej w nim „dyrektywy ostatecznego wyjścia”, wręcz obowiązkiem Sądu było, aby istniejące wątpliwości wytłumaczyć w sposób korzystny dla oskarżonego. Prokurator w apelacji nie wskazał

<p>natomiast konkretnie z jakich to możliwości dowodowych nie skorzystał Sąd, a teza, iż oskarżony R. T. posługiwał się telefonem widniejącym w ogłoszeniu nie znajduje oparcia w materiale dowodowym sprawy.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie uniewinnienia R. T. i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Tomaszowie Mazowieckim,</p>	<p>zasadny częściowo zasadny niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Z uwagi na to, że zarzut okazał się niezasadny, to wniosek również był nieuprawniony.</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		

1.		
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Uniewinnienie oskarżonego R. T. od zarzucanego mu czynu.		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
Podniesiony w apelacji zarzut nie został potwierdzony w postępowaniu apelacyjnym, a nadto sąd odwoławczy nie stwierdził także okoliczności prowadzących do zmiany bądź uchylenia zaskarżonego orzeczenia z urzędu poza granicami		

środka odwoławczego.			
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji			
1.	Przedmiot i zakres zmiany		
Zwięźle o powodach zmiany			
5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia			
1.1.		art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylecia			
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylecia			

3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
4.1.		art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia			
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		

6. KOSZTY PROCESU		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
2	Z uwagi na uniewinnienie oskarżonego R. T. od zarzucanego mu czynu, w sprawie z oskarżenia publicznego, kosztami procesu związanymi z postępowaniem odwoławczym obciążony został Skarb Państwa na zasadzie art. 632 pkt 2 kpk w zw. z art. 634 kpk.	
7. PODPIS		